

Sisällys

Johdanto: Aikamatkustaja	7
--------------------------	---

Ensimmäinen osio: Elämä druidittarena

1. Druiditar (Karen)	17
2. Druiditar - osa 1 (Bernadine)	49
3. Druiditar - osa 2 (Bernadine)	61

Toinen osio: Brendan tarina Astellen roolissa

4. "Vanhojen tapojen" seuraaja	77
5. Koe	93
6. Pentagrammeja ja muuta	111
7. Keskustelua eläinten kanssa	135
8. Pikkuväki	155
9. Merkkejä ja symboleja	171
10. Legendoja ja tarinoita	193
11. Inkvisition paluu	207

Kolmas osio: Karenin muita elämiä

12. Minstreli - osa 1	223
13. Minstreli - osa 2	231
14. Minstreli - osa 3	241
15. Lääkäri - osa 1	261
16. Lääkäri - osa 2	269
17. Lääkäri - osa 3	287
18. Tyttö, joka näki keijukaisia	301
19. Kreikkalaispapitar	309

1

DRUIDITAR

(KAREN)

Olin urani alkuvaiheissa onnekas saadessani työskennellä useiden erinomaisten unissakävelijäkohteiden kanssa. Tutkin ja työstin tuohon aikaan edelleen syvätranssihypnoosin mahdollisuuksia. Iso osa tuon aikakauden paljastuneesta materiaalista on jo aiemmissa kirjoissani, mutta vielä suurempi osa odottaa sopivaa kategoriaa. Tein vuosien 1982-83 aikana Karenin kanssa säännöllistä yhteistyötä ja löysin hänen sessioistaan aikamatkustamisen todellisen merkityksen. Tutkimme kaiken kaikkiaan kolmeakymmentä eri elämää ja hänen vuodattamansa yksityiskohtainen informaatio oli ilmiömäistä. Hänellä oli täysivaltainen kyky muuttua toiseksi persoonaksi, jonka turvin hän saattoi välittää niin historiallista, kulttuurillista kuin teologistakin tietoa. Kysyin tutkijan uteliaisuudellani häneltä kaiken mahdollisen mitä saatoin ajatella kulloisestakin aikakaudesta. Karen oli 22-vuotias ja hän oli jättänyt koulunsa kesken 17-vuotiaana, koska janoi vapautta. Pian hän ymmärsi, että vapaus ei suinkaan koittanut ongelmitta. Työnhaku oli vaikeaa ilman koulutusta, joten hän liittyi armeijaan ja hänestä tuli tietokoneasiantuntija aikakaudella, jolloin tietokoneet eivät olleet vielä yleisessä käytössä. Palveluksesta poistuttuaan hän asettui meidän alueellemme Luoteis-Arkansasiin ja sai töitä yrityksestä, joka oli juuri aloittamassa tietokoneiden käytön. Meidän yhteistyömme kannalta hänen kouluttamattomuutensa oli kuitenkin etu, sillä hän ei ollut saanut riittävästi vaikutteita kuvitellakseen tarinoita kaukaisista maantieteellisistä paikoista. Skeptikot sanovat aina, että hypnoosikohte ainoastaan kuvailee heille tuttujen paikkojen ja aikakauden tapahtumia, tai jotain, minkä ovat nähneet kirjoissa, elokuvissa, televisiossa jne. Tiedän, että tämä ei ole totta, koska monet kohteeni raportoivat yksityiskohtaisesti aikakausista ja paikoista, joista yleisestikin tiedetään todella vähän. Teen laajaa tutkimustyötä vahvistaakseni heidän selontekonsa. Tämän vuoksi pidän itseäni toimittajana ja “kadonneen” tiedon tutkijana. Vastaanotan tietoa kulttuureista ja yhteisöistä, joista tiedetään vain vähän. Tämän kirjan

tapauksessa yhteisöistä, joilla oli gnostilaista tietoutta ja kykyjä.

Yhteistyö Karenin kanssa tapahtui usein ystävänä ja hypnotistikollegani Harrietin kotona. Olemme tunteneet yli kahden vuosikymmenen ajan ja hän on ollut luotettava kanssakulkijani tuntemattoman tutkimuksissani. Hän on mukana sessioissa ja esittää toisinaan kysymyksiä. Hänen energiansa on tuonut aina lisäulottuvuuden seikkailuissa ajan läpi.

Nämä sessiot olivat osa Karenin sessiosarjaa. Tuohon aikaan minulla oli edelleen uskomus, että aika oli lineaarinen, joten toimin tästä lähtökohdasta käsin. Yritin olla lähestymistapani suhteen järjestelmällinen ja johdonmukainen. Kului vielä ainakin viisitoista vuotta ennen kuin tein niitä löydöksiä, joista kehkeytyi *Monitahoinen universumi* -kirjasarja, jolloin minulle oli selvinnyt, että aikaa ei ole olemassakaan. Se on pelkkä harha ja kaikki tapahtuu samanaikaisesti. Mutta tätä käsitettä ei oltu esitelty minulle vielä 80-luvun alussa. Ajattelin, että lineaarisessa ajassa palaaminen oli jännittävää ja luulin tietäväni kaikki vastaukset. Ajattelin tuolloin selvittäneeni koko jälleensyntymäkäsitteen. Minulla ei ollut aavistustakaan, että hapuilin vasta lapsenaskelia kohti tuntematonta ja edessäni odotti lukuisia järjestyttäviä sekä mieltä venyttäviä käsitteitä. Olisin voinut milloin tahansa keskeyttää ja kieltäytyä lisätutkimuksista, koska perususkomukseni olivat uhattuina, mutta uteliaisuuteni työnsi minua eteenpäin, eikä työssäni ole enää nykyään muita rajoitteita kuin se, minkä ihmismieli voi hyväksyä. Mutta 80-luvun alussa luulin olevani hyvinkin uskalias rohjetessani Karenin kanssa ajassa taaksepäin sadan vuoden loikissa. Näistä tutkimusmatkoista syntyivät kirjani *A Soul Remembers Hiroshima* sekä *Jesus and the Essenes*, mutta monet muut löytämämme elämät odottavat edelleen sopivaa lokeroaan.

Minulla ei ollut aavistustakaan mihin hän päätyisi näiden aikaloikkien turvin. Tein muistiinpanoja, joten tunsin kaikki entiteetit, jotka paljastimme edetessämme ajassa taaksepäin. Minun ei tarvinnut kuin sanoa vuosi ja kyseinen persoonallisuus ilmestyi esiin. He olivat aina samoja eivätkä koskaan muuttuneet. He kävivät minulle varsin tutuiksi. Aloin pian tunnistaa eri persoonat puhetavoista ja maneereista, joissain tapauksissa jopa kasvojen ilmeistä. He alkoivat vaikuttaa vanhoilta ystäviltä, mutta etenimme koko ajan yhä kauemmas eikä minulla ollut aavistustakaan minkä uuden persoonan kohtaisimme seuraavaksi. Tämä oli ensimmäinen kerta kun kohtasimme druidittaren. En ole edes varma ajankohdasta, koska olen myöhemmin oppinut, että sielu ei tunnista aikaa ja vuosien vaihtumista samalla tavalla kuin me. Olimme saaneet keskustelun päätökseen entiteetin

kanssa, jonka ajattelimme eläneen 800-luvulla, joten siirsin Karenia sata vuotta taaksepäin 700-luvulle ja tiedustelin mitä hän oli tekemässä.

K: Menemme saarelle. S'on Sumujen merellä.

D: *(Olin hämmentynyt.) Sumujen merellä? En ole kuullutkaan.*

K: Se on valtiattaren saari.

D: *Missä olette? Onko paikalla nimeä?*

K: Britannia. (Hän kurtisti otsaansa ja epäröi.) Siksi sitä kutsutaan. Meille se on maa. Joku antoi sille tämän nimen. (Hänen äänensä oli todella hiljainen. Hän lausui paikan *Britn.*)

D: *Ettekö siis itse kutsu sitä Britanniaksi?*

K: Se on vain meidän maamme.

D: *Miten menette saarelle?*

K: Kuljemme reittiä. Siltareittiä. On kuu aika ja reitti on auki. Muina aikoina vesi peittää sen alleen.

D: *Ymmärrän. Se on siis veden peitossa muun ajan kuusta? (Jaa) Ja kuuajalla se on veden pinnan yläpuolella ja sitä voi kulkea? Mikä on nimesi? Miksi sinua kutsutaan?*

K: Arania.

D: *Oletko mies vai nainen?*

K: Nainen.

D: *Asutko täällä?*

K: Vain valtiatar asuu saarella. Se on kappeli.

D: *Missä sinä asut?*

Hän epäröi eikä osannut selittää. Sitten äkillisesti: "Meidän ei tule kertoa."

D: *Miksi? Onko se vaarallista?*

K: Monet haluaisivat käyttää meitä vallantavoitteluun.

D: *Tarkoitatko siis, että teidän täytyy salailla toimintaanne? (Jaa)*

Vastaavaa on tapahtunut ollessani yhteydessä salaryhmien jäseniin (erityisesti esseelaisiin). He eivät luota muukalaisiin ja tiesin, että minun täytyisi saavuttaa hänen luottamuksensa. Karen tietysti tunsu minut ja luotti minuun, mutta en keskustellut nykyisen Karenin kanssa, vaan hänen aiemman persoonansa kanssa, jolloin yksilöllä oli erilainen moraalikanta. Henkilöä on vaikea saada vastustamaan omaa moraaliaan, oli kyse sitten nykyajan tai menneestä henkilöstä. Tämä osoittaa miten tiiviisti henkilö

samaistuu menneen elämänsä persoonaan. Siitä tulee hallitseva.

D: Mutta voit aina kertoa minulle, koska en kieli eteenpäin. En ole sellainen, joka haluaa vahingoittaa sinua. Yritän auttaa sinua.

K: Asumme kukkuloilla vanhimpien kanssa.

D: Ette siis asu kaupungissa. (Hän kurtisti kulmiaan.) Tiedätkö mikä on kaupunki?

K: Tiedän linnakkeen. Emme asu linnakkeella.

D: Kaupunki on sellainen, jossa asuu paljon ihmisiä samassa paikassa.

K: Kuulostaa linnakkeelta.

D: Voi olla. Ymmärrän linnakkeen sellaisena, jota ympäröi muurit? (Jaa) Jonka sisällä ihmiset elävät muurien suojaamina? (Jaa) Se on siis hyvin samanlainen kuin kaupunki.

K: Emme käy siellä.

D: Onko se vaarallista?

K: Sit' ei tehdä.

D: Keitä siellä asuu?

K: Veden toiselta puolelta tulleet.

D: Te siis asutte kukkuloilla? Teillä ei ole omaa kaupunkia? (Ei) Elättekö taloissa?

K: Yleensä olemme luolien suojassa, joskus majoissa.

D: Eikö teillä siis ole pysyvää asuinpaikkaa?

K: Ei. Meidän täytyy liikkua koko ajan.

D: Miksi?

K: He yrittävät sanoa, että teemme väärin, ja ehkä he surmaavat meidät.

D: Miksi he ajattelevat teidän tekevän väärää asioita?

K: Koska emme ole heidän kaltaisiaan.

D: Millä tavoin? Näytättekö erilaisilta? Toimitteko eri tavoin?

K: He ovat tummempia kuin me, mutta he sanovat, että on väärin palvoa henkiä ja väkeä ja...

En ymmärtänyt sanaa ja pyysin häntä toistamaan. Hän tarkoitti *väellä* keijukaisia. *

D: Väki? Ja heidän mielestään ne ovat pahoja?

K: He sanovat, että olemme peräisin niistä, mitä he kutsuvat "demoneik-

---

* Tarkemmalla selvityksellä kävi ilmi, että *väellä* viitataan kaikkiin pikkuolentoihin: haltioihin, keijukaisiin, maahisiin, menninkäisiin jne.

seen”, tai jotain vastaavaa.

D: Niinkö? Palvotteko demoneja ja vastaavia?

K: (Painokkaasti) Emme!

D: Luuletko, että he eivät vain ymmärrä mitä te oikeasti teette?

K: He eivät halua ymmärtää. He tietävät meidän voimasta ja haluavat joko turmella tai tuhota meidät.

D: Senkö vuoksi teidän täytyy piilotella? (Jaa) Kuulostaa siltä kuin se olisi teidän uskonne, uskontonne? Tiedätkö mitä “uskonto” tarkoittaa?

K: Sillä ei ole merkitystä minulle.

D: Se on usko: se mitä palvot ja se mihin uskot.

K: Palvon, kyllä.

D: Onko teillä nimi uskomukselle? Kutsutteko sitä joksikin?

K: Muut, osa heistä kutsuu meitä druideiksi, mutta emme käytä sitä itse. Olemme vain jumalattaren valtiattaria.

D: Sitä tarkoitin. Uskonto on jotain, mihin usko. Tiedäthän, mitä pitää jumalanaan tai... No, sillä voi olla monia merkityksiä, tiedätkö mitä tarkoitan?

Minä vain hämmensin häntä entisestään yrittäessäni selittää, joten luovuin siitä.

D: Mutta olet siis druidi? Sitäkö käytätte? (Hän lausui druidin hieman eri tavalla kuin minä.) Ja palvotte — kai se on oikea termi — palvotte saaren valtiatarta? (Kyllä) Onko hänellä nimi?

K: On, mutta sitä ei koskaan sanota, sillä se ei kuulu kuolevaisten huulille. Se on todella pyhä.

D: Ette voi sanoa hänen nimeään.

K: Nimen sanominen tarkoittaa valtaa, jota ei ole suotu kuolevaisille.

D: Ettekö sano sitä edes seremonioissanne? (Emme) Entä nämä, jotka yrittävät tehdä teille näitä asioita, onko heillä nimi?

K: He ovat Galliasta. En ole koskaan tavannut heitä.

D: Meren toiselta puolelta?

K: Kyllä. He saapuvat ja tuhoavat ystäviemme asioita, ja he huutavat meille, ja kun iskemme heitä vastaan, he yrittävät tappaa meidät.

D: Mutta ette ole kuitenkaan väkivaltaisia?

K: Me emme ole. Olen kuullut heistä, jotka uhraavat siepattujaan, mutta emme tee sellaista. Vanhimmat eivät pidä tästä.

D: Sanoit, että menette saareen jonkinlaista maasiltaa pitkin.

K: Kyllä. Vesi nousee ja peittää sen kuun saapumisen ja poistumisen mu-

kaan.

D: Tarkoitatko vuorovesiä?

K: En tiedä siitä... vesi, se nousee ja on kuin sitä ei olisi, mutta sitten koittaa aika, että se on kaikkien nähtävillä.

D: Vesi laskee tiettyinä hetkinä ja silloin voitte nähdä sillan, jota pitkin pääsee yli? (Kyllä) Täytyykö teidän odottaa saarella, että voitte palata?

K: Seremonia tapahtuu tänä yönä ennen kuin vesi nousee uudelleen.

D: Ahaa, eli teidän täytyy olla nopeita vai? (Kyllä) Ja sitten palaatte sillan yli ennen kuin vesi nousee? (Kyllä) Sanoit, että siellä asuu valtiatar? (Kyllä) Valtiatar asuu siis Sumujen meren saarella, niinkö?

K: Niin. Se on hänen valtakuntansa ja me olemme hänen lapsiaan.

D: Tarkoitatko, että hän ei olekaan oikea henkilö?

K: (Huokaus) Aivan yhtä oikea kuin sinä tai minä, mutta hän on paljon enemmän. Hän on suurempi.

D: Joten siis tänä yhtenä iltana... onko se kerran kuukaudessa?

K: Kyllä.

D: Menette sinne kerran kuukaudessa pitämään seremonian. Onko se hänen kunniakseen?

K: Kunniakseen? Kyllä. Näyttääksemme... hänelle, että muistamme ja kunnioitamme häntä syvästi ja...

D: Niin, luulen ymmärtäväni mitä tarkoitat. Minun on vain vaikea pukea sitä sanoiksi sinulle ymmärrettävään muotoon. Sanoitko, että olette hänen valittujaan? (Kyllä) Mitä teidän tulee tehdä hänen puolestaan? Vaatiiko hän teiltä jotain?

K: Tarkkailemme ja kuuntelemme asioita, joista hänen olisi kenties hyvä olla tietoinen ja autamme ihmisiä, jotka tarvitsevat apua. Valtiatar on parantaja, ja jos joku tarvitsee meitä, menemme auttamaan.

D: Hän on siis lihaa ja verta oleva henkilö. Luulin hetken, että puhuit hengestä.

K: (Huokaus) Hän ei ole minunlaiseni. Paljon suurempi. Hän astuu sisään papittareen ja ohjailee tätä. Hän ei ole tavallinen henkilö. Hän on luomakunnan lapsi.

D: Luomakunnan lapsi. Hän ei siis ole meidän kaltaisemme, joka tarvitsee ruokaa ja juomaa sekä asuinpaikan. (Ei) Näyttääkö hän sinulle miten parantaa? (Kyllä) Miten parantaminen tapahtuu?

K: Menemme kun apuamme tarvitaan ja valmistamme tulen. Vedämme tulen voiman itseemme ja sitten... (hän oli vaikea löytää oikeita sanoja) kanavoimme tämän energian sairaana olevaan henkilöön. Ylläpidämme

tätä niin pitkään, että yrtit ja muut asiat alkavat toimia.

D: Käytätte myös yrtejä.

K: Kyllä. Tuli on tuijottamista ja visualisoimista varten, jotta vedämme tulta itseemme, ja meistä tulee osa *häntä*. Se on siis hänen voimansa ja energiansa, joka kanavoituu kauttamme.

D: Tulta käytetään siis pelkästään keskittymisvälineenä. (Kyllä) Ja tämän jälkeen voitte ohjata voiman käsillänne parannettavaan. Ja annatte myös yrtejä. Yritän ymmärtää. Tämä on minulle hieman haastavaa.

K: Se on... en ole kovin hyvä selittämään asioita.

D: Selität todella hyvin. Käytättekö parantamisessa kiviä?

K: Käytämme kukkuloilta löytyvää purppuraista kiveä. Toisinaan sen voi nähdä liekehtivän ja silloin se toimii. Joissain tilanteissa käytämme samasta paikasta löytyvää vaaleanpunaista kiveä. Se on tämän muotoinen (Hän tekee käsiliikkeitä.)

D: Oudon muotoinen siis.

K: Kyllä, ja siinäkin on osa tulta mukana. Löydämme niitä oman tunteemme avulla, ja jokaisella on omat kivensä, koska on myös muita kiviä, joita käytetään. Jokainen ei välttämättä keskity samoihin asioihin. Löytäisimme jotain jota käyttäisimme *oman* energiamme lisäämiseen, jos tulta ei olisi saatavilla.

D: Tarkoitatko oikeaa tulta vai puhutko energiasta?

K: Tuli sytytetään voiman avulla, mutta se on oikeaa tulta. Se koostuu eri asioista. Sitä pidetään maljassa ja se sytytetään energialla, mutta se on keskeinen.

D: Koska puhuit myös siitä, miten kivissä on tuli.

K: Ei, ei. Kivi on tulen laajennos. Se suurentaa sitä, minkä voimme siirtää kauttamme.

Harriet viittilöi minulle.

D: Täällä on eräs toinen, joka haluaisi puhua sinulle ja kysyä jotain. Voiko hänkin esittää kysymyksiä?

K: Jos vain voin vastata.

H: Käytetäänkö kiviä tulen kanssa? Asetetaanko kiviä tulen ylle keskittymisen avuksi?

K: Yleensä ne ripustetaan kaulaan ja valopisteen päälle. Ne ovat pitkässä ketjussa ja ne roikkuvat siinä, mistä valoytimesti tulee. Ne ottavat tämän valon ja vahvistavat sitä. Näin se toimii.

Tarkoittiko hän valopisteellä solar plexusta?

H: Ja kivet vaihtelevat eri henkilöillä. Johtuuko se siitä, että eri henkilöillä on erilaista energiaa?

K: Ja joillekin sopii tietty kivi paremmin kuin toisille.

H: Miten jokainen löytää oikean kivensä? Onko se vain tunne?

K: Jonkun kiven tuntee hylkivän, kun sen ottaa käteen, ja tällöin tietää, ettei se ole hyväksi. Jostain toisesta taas tuntee lämmön ja lähes rakkauden säteilevän, ja se on tuli. Tällöin tietää, että kivi on oikea.

H: Onko kivi kanssasi koko ajan vai laitetaanko se syrjään?

K: Koko ajan, koska mitä enemmän se on kanssasi, sitä enemmän se virittyy sinuun ja sinä virittädyt siihen.

H: Käytetäänkö eri kiviä eri sairauksiin? Jos siis jollakulla on purppurainen kivi, toimiiko se ainoastaan tietynlaiseen parantamiseen?

K: Riippuu siitä, kuinka paljon voimaa henkilö voi keskittää kiven läpi. Jos hänen voiman ylläpitokykynsä on vahva, hän voi parantaa monia asioita purppuraisella kivellä. Jos taas henkilö ei voi keskittää kuin ehkä matalampaa energiaa, hän kykenee parantamaan vain tiettyjä asioita.

H: Voiko voimaa kehittää ja kasvattaa?

K: Avaamalla itsesi ympäristölle, käyttämällä päivittäin keskittämisharjoituksia, joissa keskityt tiettyyn kohtaan itsessäsi, valokeskukseen, joka on meissä jokaisessa. Kun opit koskettamaan sitä ja ylläpitämään kosketusta, tällöin voit vapauttaa kaiken voimasi.

D: Tarkoitatko koskettamisella fyysistä käsillä koskettamista vai mielen avulla koskettamista?

K: Mieli tulee vetää itseän ja keskittyä tähän pisteeseen kunnes näet sen ja tunnistat sen sellaisenaan. Tämän jälkeen kurotat pitelemään sitä ja hyväilet sitä kevyesti, ja tällä tavoin liität itsesi energiaan, josta kaikki muodostuu.

H: Ja tämä auttaa kasvattamaan kykyäsi jakaa se toisen kanssa? (Kyllä)

D: Se auttaa vahvistamaan sitä?

K: Niin, mutta ammentamisen tulee lähteä sisältä. He eivät voi opettaa sinua käyttämään sitä.

D: Onko joitain varotoimia, jotta energialla ei vahingoita itseään?

K: Aseta itsesi hyvin tyyneen tilaan ja ympäröi itsesi hyvällä tahdolla ja suojauksella tietäen, että olet niiden ympäröimä.

H: Ovatko muodot merkityksellisiä? Kolmiot, pentagrammit jne.?

K: Kolmion kulmat vetävät energiaa sisään, joten tulee keskittyä sen kes-

kipisteeseen. Pentagrammi toimii samalla tavalla. On kiinnitetty paljon huomiota muotoon, joka tunnetaan... (Vaikeuksia sanojen kanssa.) hmm, pyramidina. Sen ytimessä on *valtava* energiakeskittymä. Olen kuullut, että vastaavan tietouden omaavat käyttävät sitä. Sanotaan, että meitä ennen saapuneet käyttivät näitä muotoja hyödykseen. Mutta niiden valtavassa voimassa on myös riski, että niillä voidaan saada aikaan myös suurta tuhoa.

D: Tarkoitatko, että mitä suurempi pyramidi, sitä enemmän voimaa se tuottaa?

K: Kyllä, ja kivimateriaali josta se on valmistettu.

D: Todella suurella pyramidilla voisi siis tuottaa liikaa energiaa? (Kyllä) Vaikuttaako materiaali?

K: Auttaa jos ne on valmistettu jostain puhtaasta. Kristalli on pohjimmiltaan puhdas, kuten monet muut kivet.

D: Tarkoitan, että voiko ne valmistaa puusta?

K: Kivi on kenties parempi kuin puu.

D: Tarkoitatko tavallista kiveä vai jalokiveä?

K: Jalokiven kanssa on mahdollista, että keskittämislankit eivät ole niin viireessä sen kanssa, mihin haluat niitä käyttää. Et käyttäisi kristallia samalla tavalla kuin akvamariinia.

D: Mutta kivi tai kristalli toimisi yhtä lailla? (Kyllä) Entä puu, jos sen veistää...

K: Se ei ole niin hyvä.

D: Sanoit, että teette harjoituksia päivittäin.

K: Kyllä. Kuvailemani lisäksi on myös sellainen, jossa pyöritään ympyrää tällä tavoin (käsiliikkeitä) kunnes ei voi enää jatkaa. Se avaa pyörijän ympäröiville energiakentille.

D: Tarkoitatko, että kehoa pyöritetään? (Kyllä) Eikö se huimaa?

K: Pyörimistä lisätään päivä päivältä ja pystyt pyörimään koko ajan pidempään, joten voit hallita huimausta. Pian huimaus vähenee ja tunnet energian.

D: Luulisi, että se saa menettämään tasapainon.

H: Pyörittekö vastapäivään?

K: Talvisuuntaan.

Sana oli outo ja sai meidät hämmentymään.

D: Emme ymmärrä tätä sanaa. Mitä tarkoitat?

Hän pyöritti käsiään vastapäivään.

D: Me kutsumme sitä vastapäiväksi. Eikö ole outo sana?

H: Sinä kutsut sitä talvisuunnaksi. (Kyllä)

D: Miksi kutsutte toista suuntaa?

Hän oli ymmällään.

H: Onko toiseen suuntaan pyörimisestä mitään hyötyä?

K: Se sulkee. Emme käytä sitä.

H: Onko pyörimiselle joku tietty otollinen paikka?

K: Niityllä tai puiden latvuston alla — missä tahansa on Maan voima, jolle voit avata itsesi.

D: Ette siis tekisi sitä sisätiloissa.

K: Missä? Luolassa? Ei, ei. Siellä missä on Maan voima.

D: Minusta tuntuu, että minä ainakin kaatuaisin sitä tehdessä.

K: (Naurua) Monet meistä kaatuivat aloitellessamme sitä, mutta ei enää.

D: Teettekö sitä joka päivä? (Kyllä) Harjoitus tekee siis mestarin. (Kyllä) Onko teitä monia?

K: Vähemmän kuin aiemmin. Meidänlaisena olemisesta on tullut vaarallista. He eivät halua meidän selviytyvän, koska voimamme uhkaa heidän turvaansa. He haluavat viedä tämän maan ihmiset, ja olemme valtava uhka heille, koska ihmiset etsivät meiltä apua ja ohjausta.

D: Tämän vuoksiko he levittävät tarinoita, että olette pahoja, jotta ihmiset pelkäisivät teitä? (Niin)

H: Miksi he haluavat viedä ihmiset? Minne he heidät veisivät?

K: He haluavat vain hallita ihmisiä. He haluavat näiden toimivan heidän alaisinaan. He haluavat hallita.

D: He siis halusivat, että käyttäisitte voimaanne heidän hyväkseen.

K: Niin he toivovat, mutta siihen emme suostu.

D: Vaikka he sieppaisivat teidät?

K: Kuolemme mieluummin.

D: Se ei siis hyödytä heitä. (Ei) Ette voisi kuitenkaan opettaa heille mitään. He ovat kenties vääränlaisia ihmisiä.

K: Et voi opettaa syntymästä asti suljettuna olevalle miten avata itsensä vuosien lukittuna olemisen jälkeen, jos heillä ei ole halua oppia sitä, eikä varsinkaan, jos tarkoituksiperät ovat väärät. Henget tietävät milloin henkilö on kunnioittava heitä kohtaan, eivätkä edes ilmesty, jos et ole.

D: Mutta olen kuullut, että on myös pahoja henkiä.

K: Kyllä, mutta jos suojaat itsesi valolla, he eivät voi... Se, mitä ajattelet pahana henkenä on pimeyden henki, ja valo hylkii pimeyttä.

D: Miten käytätte valoa? Haluaisin kokeilla. Toimisiko se minulla?

K: Jos kykenet koskettamaan omaa keskustasi. Sinun tulee saada tämä valo ulos kunnes se ympäröi sinut.

D: Eikä kukaan voi vahingoittaa sinua, jos käytät tätä suojaavaa valoa? (Ei) Olen kuullut siitä. Kutsun sitä "valkoiseksi valoksi". Onko se sama asia?

Omassa metafyyysisessä työssäni minua on pyydetty visualisoimaan valkoisen valon ympäröivän itseni sekä asiakkaani suojaksi negatiivisilta vaikutteilta. Käytän tätä sessioissani ja visualisoin sen myös taloni ja autoni ympärille, kun olen liikenteessä. Minulle on kerrottu, että valkoisella valolla on erittäin vahva suojaava kyky eikä mikään negatiivinen voi lähestyä sitä. Olen rohkaissut myös monia asiakkaitani käyttämään samaa visualisointia.

K: Jotkut visualisoivat sen valkoisena. Minä näen siinä kaikki sateenkaaren värit. Se kattaa kaiken.

D: On myös monia muita kiviä kuin mistä mainitsit. Olen kuullut valkoisista. Ne ovat kirkkaita ja niiden läpi voi nähdä (kristallit).

K: Olen kuullut, että niitä käytetään tuijottamisessa, mutta ei niinkään parantamisessa. Ne eivät ole kovin yleisiä täällä, joten emme käytä niitä. Ehkä ne toimivat. En tiedä.

D: Eli vaaleanpunaiset ja purppuraiset ovat parempia?

K: Niitä meillä on täällä ja niitä käytämme.

H: Leikkaatteko kiviä tai muotoiletteko niitä?

K: Sanotaan, että kauan sitten täällä oli sellaisia, jotka saattoivat olemuksellaan muovata kiviä, mutta me voimme muotoilla niitä karkeasti ainoastaan käyttämällä kovempaa kiveä.

D: Ja tehdä reiän, jotta voitte ripustaa ne kaulaanne? (Niin)

H: Onko tietyistä muodoista jotain hyötyä?

K: Sanotaan, että tietyt muodot ehkä vahvistavat keskittävää voimaa entisestään.

D: Voiko tiettyjä kiviä käyttää suojaukseen vai käytättekö pelkkää valoa?

K: Lähinnä valoa. Se on paljon voimakkaampaa kuin kivet.

D: Käytättekö jotain tiettyä asua?

K: Se on valmistettu valkoisesta lampaanvillasta. Siinä on pitkät hihat ja vyötäisillä on nyöri.

H: Pukeutuvatko miehetkin samalla tavalla?

K: Valtiatarta palvelevat vain naiset. Miehet palvelevat muita. Me palvelemme valtiatartani eikä joukossamme ole miehiä.

D: Olen kuullut miehistä, jotka kutsuivat itseään druideiksi.

K: On miehiä, jotka tekevät hirvittäviä asioita. Sanotaan, että olimme yhtä väkeä saapuessamme alun perin tähän maahan, ja vuosien saatossa jotkut näkivät mahdollisuuksia... he ammensivat päämäärättöminä pimeän puolen voimaa. Ja välillemme syntyi kuilu.

D: Ihmiset hajaantuivat eri suuntiin.

K: Niin, mutta me emme vahingoittaisi ketään.

D: Uskon sen.

H: Miten teidät valitaan?

K: Yksi valtiattarista saapuu kyläämme. Heille on kerrottu meistä ja he vievät meidät. Meidät vaihdetaan joihinkin arvotavaroihin. Vanhempamme eivät yritä estää heitä.

D: Onko se kunnia tulla valituksi valtiattaren palvelukseen?

K: Minun valintani oli suuri kunnia.

D: Kuinka vanha olit?

K: Kuusi.

D: Pikku tyttö. Olet siis kasvanut tämän kanssa? (Kyllä)

H: Tiedetäänkö jo lapsen syntyessä, että hänestä tulee valtiattaren palvelija?

K: Sanotaan, että papittarelle kerrotaan, mistä lapsen voi löytää, ja kyllä, tämä polku tiedetään syntymästä lähtien.

D: Ja opiskelette näitä asioita siis luolissa? Vai onko joku tietty paikka, jossa teille opetetaan näitä asioita?

K: Koulutuksen loppuvaiheissa menemme kuukaudeksi saareen.

D: Kokonaiseksi kuukaudeksi?

K: Ja siellä opetetaan monia asioita, jotka on piilotettu muiden silmiltä, joten he eivät tiedä voiman läsnäolosta.

D: Ajattelin, että teillä olisi koulu, jos tiedät mikä koulu on, oppimispaikka.

K: Meillä on opettajia, mutta ei ole mitään... rakennusta. (Vaikeuksia sanojen kanssa.)

D: Millaista ruokaa syötte?

K: Hedelmiä ja marjoja sekä pähkinöitä ja joitain ruohokasveja.

D: Lihaa?

K: (Järkyttyneenä) Ei! Eläimen tappaminen tarkoittaa jonkin elävän ja kokonaisuuden osan tappamista. Miksi haluaisit vahingoittaa jotain, mikä on osa luontoa?

D: Monet syövät lihaa. Onko siis sopivaa syödä asioita, jotka on istutettu?

K: Puun hedelmän tai pähkinän ottaminen ei tapa sitä mikä elää, emmekä koskaan vie kaikkea. Se ei vahingoita ketään. Ne ovat Maan parhaaksi. Mutta jonkin elävän ottaminen ja tappaminen on *väärin!* (Hän tärisi kauttaaltaan.)

D: Älä ajattele sitä, jos se järkyttää. Maailmassa on monia ihmisiä, jotka tekevät monia eri asioita. Jotkut viljelevät jotain, mikä tunnetaan viljana. Tiedätkö siitä?

K: Olen nähnyt ihmisten kääntävän maata ja laittavan sinne siemeniä, eikä siinä mitään. Maa on valmis jakamaan olemuksensa kaikkien kanssa kunhan siemeniä on riittävästi. Kunhan laitat takaisin yhtä paljon kuin otat.

Siirsin häntä eteenpäin hetkeen, jolloin hän oli saarella seremoniassa. Vakuutin, että hän voisi luottaa meihin emmekä paljastaisi mitään siitä, minä hän meille jakaa.

K: Me kaikki muodostamme suuren piirin aukiolla olevan alttarin ympärille. Kierrämme piirissä kynttilää pidellen ja laulamme. Keskitämme energiamme alttariin, joten rakkautemme ja osa olemustamme keskittyy valtiattareen. Tällä tavoin voima palautuu meille ja vastaanotamme jakamalla ja sekoittamalla energiaa enemmän kuin mitä annamme pois. Alttari on musta, mutta sen keskellä on todella kirkas kivi, joka säteilee ja loimuaa valoa. Siihen keskityimme. Sitä käytetään keskittäjänä, myös vahvistajana.

D: Saapuuko valtiatar paikalle kun laulate?

K: Jos se on hänen tahtonsa. Hän vie henkensä ylipapittareen, jotta voimme kuulla hänen tahtonsa.

D: Hän siis puhuu ylipapittaren kautta? (Kyllä) Hän siis ilmestyy silloin kun laulate piirissä?

K: Jos hän on niin päättänyt.

D: Millainen laulu se on? Käytättekö tiettyjä ääniä tai sanoja?

K: Siinä ei ole sanoja. Miten sitä kuvailisi? Se on kuin tuulenvire tai kalliolle iskevä aalto.

D: Voitko antaa minulle näytteen?

Ensin hän kieltäytyi, sitten hän epäröi. Lopulta hän sanoi: “Se on pitkä *aa*, tai oikeastaan *maa*, mutta ei ole sallittua... en voi!” Hän vaikutti huolestuneelta. Hän oli mitä ilmeisimmin ylittänyt salaisuuden kynnyksen. Rauhoittelin häntä.

D: Kiitos, että jaoit tietoa. Emme halua, että joudut hankaluuksiin. Meihin voi luottaa, koska emme aio vahingoittaa sinua millään tavoin. Mutta tämä ääni auttaa teitä kaikkia siis keskittymään yhdessä? (Kyllä) Sanoit, että menette saarelle kuuuikaan. Onko se täysikuu?

K: Kyllä. Uuden kuun aikana kun se on suurena taivaalla.

D: Kuu on silloin valtava. Silloin siis silta ilmestyy ja voitte ylittää sen saarelle. (Kyllä) Eikö olisi vaarallista, jos nämä henkilöt tietäisivät milloin olette siellä, koska he tietäisivät mistä teidät löytää?

K: Saari on suojattu. Se ei ole täällä muita varten.

D: Ymmärrän. Senkö vuoksi sitä kutsutaan Sumujen mereksi? (Kyllä) He eivät voi aina nähdä sitä. Olen kuullut eräästä paikasta teidän maassanne. En tiedä käyttätekö siitä samaa nimeä kuin minä. Oletko kuullut Stonehengestä? Tiedätkö sen?

K: (Tauko) Tarkoitat Jättiläisten tanssia. Se sijaitsee keskellä tasankoa ja rakennettiin pian sen jälkeen kun saavuimme ensimmäistä kertaa. Se on opiskelupaikka, jossa oppii keskittämään voimia ja asioita universumista.

D: Siellä on kuulemma suuria kiviä kehässä? Onko se tämä?

K: Kyllä. Sanotaan, että se kohosi musiikin avulla. Se on totta. Tiettyjen äänten avulla voi nostaa ja siirrellä valtavia massoja, ja sanotaan, että tämä rakennettiin ennen kuin tämä tietous kadotettiin.

D: Siellä on monia pystyssä olevia kiviä ja niiden päällä on kiviä poikittain.

K: Ja siellä on myös jotain, joka tunnetaan alttarikivenä tai kuninkaan kivenä, ja sitten siellä on vielä kalkkikuopat ympärillä.

D: Mikä tarkoitus niillä on?

K: Ainoa tiedossamme oleva tarkoitus on päivien seuranta.

D: Miksi se alun perin rakennettiin?

K: Sanotaan, että sen on tarkoitus merkitä aikaa... loppuun saakka. Legendan mukaan, aika koittaa, kun mysteeri muistetaan.

D: Monet ovat pohtineet miksi se rakennettiin ja mitä tarkoitusta se palvelee. Se on suuri mysteeri. Miksi nähdä kaikki se vaiva sen rakentamiseen ja olla sitten perustelematta sitä?

K: Kun syy muistetaan...

D: Ette siis todella tiedä syytä sen rakentamiselle?

K: Sanotaan, että se tiedetään viimeisenä päivänä.

H: Sanoit, että sinun väkesi saapui tänne toisesta paikasta. Tiedätkö mistä?

K: Veden toiselta puolelta. Se paikka tuhoutui. Sanotaan, että he suututtivat jumalat ja väärinkäyttivät heille suotuja kykyjä. Jumalat langettivat vihansa

heidän niskaansa ja hajottivat heidät neljään tuuleen.

D: Tiedätkö miten se tuhottiin?

K: Vain sen, että se vajosi mereen. *

D: Ihmiset jakautuivat siis moniin paikkoihin? Sen vuoksi olette muistaneet ne voimat, jotka teidän väellänne oli noina aikoina? (Niin) Luulen, että puhumme samasta paikasta. Me vain käytämme siitä nimeä Stonehenge.

K: En tunne tätä nimeä. Se tunnetaan Jättiläisten tanssina.

D: Nykyään ihmiset uskovat, että se liittyy vuodenaikoihin.

K: Se merkitsee aikaa, kyllä, mutta sillä on suurempikin merkitys. Keski-ikäällä alttarikivi sytytetään auringon tulella. Tämä on se mysteeri.

D: Mutta te ette käytä sitä enää nykyään?

K: Valtiattareni ihmiset eivät ole koskaan käyttäneet sitä. Tämä tapahtui kauan, kauan sitten.

D: Te, druidit, ette siis rakentaneet sitä?

K: Meidän tänne saapuneet esivanhempamme rakensivat sen, mutta eivät he, joita te nyt kutsutte druideiksi. Emme rakentaneet sitä. Se on vanha jopa meidän ajassamme.

D: Nykyään meillä on tarina, että druidit rakensivat sen kauan sitten.

K: Yksikään nyt Maan päällä kävelevä ei muista sitä voimaa, jolla voi nostaa kiviä.

D: Luuletko, että se rakennettiin vielä sen maan ollessa olemassa, joka vajosi mereen?

K: Sanotaan, että sieltä tänne saapuneet rakensivat sen.

D: Heillä oli siis edelleen voima. (Kyllä) Se on hyvin vanha ja hyvin mystinen. Kuinka vanha sinä olet?

K: Hmm, ehkä... kaksikymmentäneljä, kaksikymmentäviisi.

D: Edelleen nuori nainen siis.

K: Lähestyn keski-ikää.

D: Et kuitenkaan siis lapsi enää. Sallitaanko teidän ryhmänne naisten avioitua?

K: On hyvin harvinaista, että yksikään nainen haluaisi sitä, mutta jos se on heidän mielestään oikea polku ja valtiatar antaa siunauksensa, silloin se hyväksytään.

D: Teillä ei siis ole tiukkaa kieltoa. (Ei) Mutta se on harvinaista.

* Monet tarinat kertovat, että Atlantiksen väellä oli voimakkaita psyykkisiä kykyjä ja voimia, jotka ovat saattaneet myötävaikuttaa alueen tuhoutumiseen. He saattoivat nostaa raskaita kiviä ja jopa muokata kiviä mielensä avulla. Tämän Karenin druidittaren uskomus on, että Stonehenge (Jättiläisten tanssi) pystytettiin pian Atlantiksen tuhon jälkeen mitä ilmeisimmin sieltä selvinneiden toimesta.

K: Kuka haluaisi vaihtaa tämän sellaiseen? Mahdollisuuden palvelulla valtiatarta ja *kaikkia* miehiä yhden sijaan.

H: *Millaista elämää voisi nuori nainen elää, jos häntä ei valittaisi valtiattaren palvelukseen?*

K: Työskennellä pellolla tai kasvattaa lapsiaan ja auttaa miestänsä ja...

D: *Eli hyvin tavallista ihmiselämää.*

K: En tiedä, millaista tietoa he kartuttavat.

H: *Heillä ei siis ole varsinaisesti oppimismahdollisuutta. He palvelevat ainoastaan tuottamalla lisää lapsia? (Niin) Mutta sinun palvelusi voi auttaa parantumisen ja mielen tason nostamisen kannalta?*

K: Niin toivon.

H: *Sinä todella suojelet ja ylläpidät voimaa, joka menetettäisiin, jos ette toimisi tällä tavoin.*

K: Valtiatar ei koskaan menettäisi mitään, mutta ehkä se unohdettaisiin. On todella tärkeää, että se muistetaan, koska rakkauden kautta me annamme tarpeeseen ja jatkamiseen ja olemassaolemiseen.

D: *Sanoit, että tulette kerran kuussa saarelle ja asutte luolissa tai muissa piilopaikoissa. Mitä teette muun ajan kuukaudesta?*

K: Matkustamme ja etsimme henkilöitä, jotka tarvitsevat apuamme. Keräämme ruokaa ja opimme uusia asioita. Keräämme yrttejä ja kuivatamme niitä. Valmistamme eri asioita, joilla voi parantaa.

D: *Eikö muiden ihmisten luo meneminen ole vaarallista?*

K: Meitä ei kutsuttaisi, jos he eivät haluaisi meitä paikalle ja suojeleisi meitä.

D: *Ihmiset suojelevat teitä?*

K: Kyllä. Meillä ei ole hätää, kun he tarvitsevat meitä.

D: *Miten he voivat viestiä teille, jos eivät tiedä missä piileskelette?*

K: He vain tekevät tiettäväksi, että joku on sairas ja me kyllä saamme sen tietoomme.

D: *Antaako valtiatar viestit? Kertooko hän minne mennä?*

K: Tai vanhimmat.

D: *Vanhimmat? Sanoit aiemmin, että elit vanhinten kanssa luolissa.*

K: Niin. Toisinaan he jakavat luolan kanssamme.

D: *Keitä he ovat?*

K: Kukkuloiden väkeä. He ovat aina olleet siellä. He olivat täällä kun meidän esivanhempamme saapuivat. He seuraavat vanhoja jumalia ja pitävät heidät muistissa.

D: *Ovatko he ihmisiä? (Kyllä) Ajattelin, että he saattaisivat olla valtiattaren kaltaisia. Voivatko he olla sekä miehiä että naisia? (Kyllä) Ja heitä kutsutaan*

vain vanhimmiksi?

K: Sanotaan, että vanhimmat ovat jumalten jälkeläisiä. He kulkivat Maan päällä jo ennen ihmistä, jolloin elämä oli hyvää. Sitten saapui miehiä ja naisia ties mistä, ja jumalat pitivät siitä ja jotkut naiset pääsivät jumalten suosioon, ja sanotaan, että vanhimmat ovat näiden jumalten ja naisten lapsia. Ja jokainen on nimetty oman suvun jumalan mukaan.

D: Heidä ei siis kutsuta vanhimmiksi, koska he ovat hyvin vanhoja, vaan koska he syntyivät näistä...?

K: Se on kuoleva rotu. Heidä syntyy yhä vähemmän joka vuosi. Tähän maahan saapuneet muukalaiset painostavat heidät takaisin kukkuloille, kuten he painostavat meitäkin, ja monet heistä ovat kuolleet puhtaasti nälkään pelon ja taikauskon vuoksi. Heistä jokainen on tietystä suvusta, joka palvelee tiettyä vanhaa jumalaa, ja suvun vanhin saa aina sen jumalan nimen, jota he seuraavat. Ne, jotka vielä muistavat, jättävät risteykseen tarjoamisia ja pitävät heidät hengissä. He jakavat nämä meidän kanssamme omien jumaltensa nimissä.

D: Ja he pitävät uskontonsa elossa muistamalla jumalansa.

K: He ovat nälässään, koska yhä harvempi tuo heille enää tarjoamisia.

D: Niilläkö he elävät? (Niin) Heidät unohdetaan. (Kyllä) Sääli. Muistatko ainuttakaan jumalaa, joiden mukaan heitä nimitään?

K: Melvin, Cur, Mortan. Niitä on satoja. *

D: Ja kantamalla hänen nimeään he tietävät, mistä jumalasta ovat peräisin. (Kyllä) Ja toisinaan he antavat teidän elää keskuudessaan.

K: Autamme heitä aina kun mahdollista ja he tietävät, että emme aio vahingoittaa heitä.

D: Koska siellä on myös henkilöitä, jotka aikovat vahingoittaa teitä. (Niin)

H: Oletko kuullut voimalinjoista, jotka me tunnemme ley-linjoina?

K: Jättiläisten tanssin läpi kulkee yksi, tai se on itse asiassa risteyspaikka. Siinä kohtaa Maan voima *vuotaa* keskuksestaan. Jos tällaiseen paikkaan astuu ja avaa itsensä sille, voi saavuttaa paljon ymmärrystä ja voimaa suurten asioiden tekoon.

H: Miten näitä linjoja voi havaita?

K: Itsestä täytyy tehdä herkkä tietyille voimille.

H: Tunnetko sen voimana, jos olet tällaisessa paikassa?

K: Kyllä. Jotkut meistä käyttävät niitä noitamenoissa ja voimme löytää lin-

* Dolores tunnettiin perusteellisenä tutkijana. Hän saattoi viettää kirjastossa tuntikausia etsimässä pikkuruista yksityiskohtaa. Siellä hän oli myös työstämässä tätä kirjaa ennen kuolemaansa. Joten nyt tämä tutkimustyö jää teidän lukijoiden harteille. Tämä viittaa muinaiseen mytologiaan, mutta tässä ei kirjassa ei voida mennä sen tarkempiin yksityiskohtiin.

jat, kun menemme noidan luo. Jättiläisten tanssi on kahden linjan risteyspaikka. Se on äärimmäisen voimakas paikka. Kukkuloilla on paikkoja, joissa on myös vastaavia voimapeiteitä ja jumalat kunnioittavat niitä. Ne myös tunnetaan jumalten paikkoina.

D: Sanoit, että paikat voi löytää noituuden avulla. Miten se tapahtuu?

K: Voit käyttää pajun tai hedelmäpuun oksaa ja se kertoo missä linjat ovat. Niillä voi löytää myös muita asioita.

D: Olen kuullut, että siten voi löytää myös vettä.

K: Maanalaista vettä, eri kivilähteitä, eri metalleja. Täytyy vain oppia keskittymään siihen, mitä etsii.

D: Ja käyttää samanlaista keppiä?

K: Monet käyttävät samaa keppiä koko elämänsä. Pajussa on erittäin hyvät energialinjat ja se on todella herkkä eri asioille. Se on myös joustavampi ja sitä on helpompi kantaa mukana.

D: Olen kuullut, että oksan tulee olla tuoreeltaan leikattu.

K: Joko niin tai sitten se tulee pitää elossa.

Vaikuttaa siltä, että vettä on etsitty varvulla jo vuosituhansia sitten eikä tekniikka ole juurikaan muuttunut.

D: Sinulla on runsaasti tietoa monista asioista, joista me emme ole tietoisia.

H: Olemme hyvillämme, että jaat sen kanssamme.

D: Emme käytä sitä pahaan emmekä kerro siitä kellekään.

H: Tällaisista asioista tietäminen auttaa oppimisessa ja kasvamisessa.

D: Emme ikinä kertoisi linnakkeessa oleville tai niille, joita pelkää.

Karenilla ei ollut session jälkeen mitään muistikuvaa, mutta hän oli pakahduttamisillaan energiasta. Hän tunsi olevansa niin täynnä energiaa, että sitä purskahteli hänen ulkopuolelleen. Hänen tuli tehdä jotain sillä kaikella. Hän oli todella innoissaan. Pyysimme häntä käyttämään sitä parantavana energiana meihin. Tämä sai hänet rauhoittumaan. Hänellä ei ollut aavistustakaan mistä energia tuli ja miksi sillä oli tällainen vaikutus häneen. Hän mitä ilmeisimmin imi sen itseensä kuvaillessaan ja kokiessaan saaren alttariseremoniaa.

Tapasimme druidittaren seuraavan kerran vasta useiden viikkojen kuluttua sessiossa, joka pidettiin jälleen Harrietin kotona. Keskustelimme taas useiden eri entiteettien kanssa läpikäydessämme eri ajanjaksoja ja paikkoja. Olimme keskustelleet kahden muun entiteetin kanssa ennen tätä osiota. Pi-

dimme ne lyhyinä, koska Karen oli pyytänyt session alussa, että saisi palata druidittaren aikaan. Hän nautti innostavasta tunteesta päästessään käsiksi tähän suunnattomaan energiakenttään, vaikka ei muistanutkaan mitään edellisestä sessiosta. Hän toivoi saavansa yhteyden uudelleen ja voivansa kenties oppia jotain energian ohjaamisesta. Sovimme kokeilevamme sitä. Voisimme aina palata muiden entiteettien pariin myöhemmin. Siirsin hänet jälleen 700-luvulle. Hän astui välittömästi kohtaukseen.

K: Valmistelemme seremoniaa saarella. Toteutamme vihkimyksen. (Tämä lausuttiin huolellisesti, aivan kuin termi olisi ollut outo.)

D: *Mikä on sen tarkoitus?*

K: Tuoda... (etsii sanaa) valtiattarelle uusia oppilaita.

D: *Onko siellä uusia oppilaita?*

K: Kyllä. Heitä arvioidaan ja sitten päätetään jäävätkö he vai lähetetäänkö heidät takaisin kotiin.

D: *Miten tällainen päätetään?*

K: Se ei ole meidän käsissämme, vaan valtiattaren.

D: *Miten tiedätte mitä hän on päättänyt?*

K: Se kerrotaan ylipapittarelle. Hän tietää.

D: *Voitko kuvailla tapahtumia? Miten uusi oppilas valitaan?*

K: Ensin heidät puetaan valkoiseen viittaan ja johdatetaan piirin keskelle. Sitten alamme keskittää energiaa yksitellen heistä jokaiselle. Energia *paineetaan* heitä kohti ja se joko hyväksytään tai torjutaan, ja tässä piilee perimmäinen päätös.

D: *Tarkoitatko, että kaikki piirissä olevat keskittävät energiansa keskellä olevaan? (Kyllä) Miten he reagoivat?*

K: Jos se torjutaan, henkilö... hmm, (etsii sanoja) kouristelee, keho sätkii. Tämä kertoo, että hän ei ole valmis tällaiselle voimalle. He voivat ehkä kahnavoida, mutta tämä on liian voimakasta eivätkä he voi hyäksyä sitä.

D: *Vaikka haluaisivatkin. (Niin) Entä miten energian hyväksyvä reagoi?*

K: Heille kerrotaan, että jos he voivat tuntea energian, sen on annettava kertyä ja sitten heitä pyydetään kanavoimaan se takaisin ylipapittarelle keskittämällä ajatuksensa. Kun ylipapitar tuntee energian palaavan, hän tietää, että henkilö on valmis.

D: *He soveltuvat oppilaisiksi. (Niin) Miten energiaa keskitetään? Miten sen saa virtaamaan omaan kehoon?*

K: Avaat itsesi. Tulee olla erittäin tyyni ja hiljaa.

D: *Asetetaanko kädet tuolla tavalla?*

Hän oli asettanut kätensä solar plexuksen ylle siten, että sormet koskettivat toisiaan ja muodostivat ikään kuin pyramidin.

K: Kyllä, ne asetetaan energiakeskittymän ylle. Se on kuin musiikin kuuntelua, kun olet avannut itsesi. Tunnet värähtelyn sisälläsi ja ammennat sitä. Hengität sisään ja ulos ja joka henkäyksellä tuot sitä lisää sisällesi.

D: Hengität hitaasti?

K: Niin, ja sitten kanavoit sen ulos, se on melkein kuin käänteinen prosessi. Asetat kätesi tällä tavoin ja annat sen virrata kauttasi (kämmenet ulospäin). Se on kuin kiertävä virtaus. Annat sen vain virrata läpi.

D: Ja tällä tavoin sitä ohjaillaan? (Kyllä) Voiko energiakanavointi aiheuttaa tekijälleen koskaan ongelmia?

K: Jos ottaa sisään enemmän kuin minkä pystyy kanavoimaan, mutta yleensä olet suojattu, koska yksittäinen henkilö ei voi ammentaa enempää kuin voi vastaanottaa. Vahinko on mahdollinen ainoastaan jos useampi henkilö kanavoi sitä sinuun. Se saattaisi olla vahingollista.

D: Täytyykö energiaa vapauttaa, kun sitä ottaa sisään? Senkö täytyy mennä johonkin?

K: Kyllä. Joko palautat sen valtiattarelle tai tarjoat hänelle rakkautta ja levität sen muille sitä tarvitseville joko parantamisen tai muun menetelmän yhteydessä.

D: Eli se täytyy lähettää jonnekin.

K: Kyllä. Se ei ole sinun hyödyksesi.

D: Kun käytät energiaa tällä tavalla, voiko se auttaa sinua muiden parantamisessa? (Kyllä) Onko tämä ainoa tapa? Eli olla siis tyyni ja hengittää hitaasti ja keskittää sitä.

K: Se on yksi tapa.

D: Yksi tapa. Onko se helpoin? (Kyllä) Kysymme sen vuoksi, että haluaisimme oppia sen ja tehdä hyvää sen avulla. Mitä muita tapoja on olemassa? Voiko niitä tehdä yksin vai pitääkö se tehdä muiden kanssa?

K: Sen voi tehdä yksin.

D: Voitko kertoa muista menetelmistä?

K: (Painokkaasti) En!

Minun tuli tyytyä siihen, mitä meillä oli ja olla painostamatta enempää.

D: Okei, mutta tämä on siis helpoin oppia ja energiaa tulee aina käyttä

pelkästään hyvään tarkoitukseen. (Niin) Kun tuotat tällaista energiaa ja keskittät sen ulos, kosketatko henkilöä tai asetatko kätesi hänen ylleen?

K: Yleensä kädet vain asetetaan henkilön ylle ja tunnet miten energia ympäröi heidät. Jokaisen ympärillä virtaa koko ajan energiaa ja sinä vain lisäät tähän virtaan.

Hän viittasi ilmeisesti aurakenttään.

D: Täytyykö se asettaa siihen kohtaan joka on sairas vai heidän päänsä ylle vai miten?

K: Joskus sairaan osan ylle. Joskus koko kehon ylle. Yleensä kyse ei ole vain yhdestä ongelmapistestä, vaan koko keho kärsii.

D: Käsiä tulee siis liikutella koko kehon yllä. (Niin) Entä jos he itse osoittavat kipupisteen?

K: Sitten voit kenties ohjata enemmän energiaa sille alueelle, mutta silloinkin tulee käsitellä koko kehoa.

D: Osaatko käsiesi avulla kertoa, että henkilöllä on kipua tietyissä paikoissa, vaikka hän ei itse sitä kertoisi?

K: Kyllä. Voit tuntea kivun itsesi kautta.

D: Vaivaako se sinua?

K: Toisinaan.

D: Voiko siitä päästä eroon?

K: Keskität sen uudelleen ja ohjaat itseesi. Tällöin sen pitäisi poistua.

D: Yrität siis huuhtoa sen pois kehostasi? (Niin) Et halua tietenkään, että se vahingoittaa sinua itseäsi.

H: Liittyykö koulutukseen mitään keinoa tunnistaa joku toinen, joka on kouluttautunut samalla tavalla, vaikka hän ei olisi kouluttautunut teidän kansanne? Eli joku toinen, jolla on vastaavia uskomuksia.

K: Anna kätesi.

Harriet ojensi kätensä Karenille, joka piti sitä molemmilla käsillään ja keskittyi.

K: Näen valotemppelin, jossa on paljon ihmisiä tutkimassa ja oppimassa. Se... vaikuttaa tapahtuvan kauan sitten.

D: Ennen teidän aikaanne?

K: Siellä tutkitaan hyvää ja parantamista. Näen miten siellä käytetään eri värähtelyjä. He ajattelevat niitä värien kautta, mutta ne ovat samoja väräh-

telyjä, joita itse käytän. He ovat kiinnostuneita itseparantamisesta ja siitä, että kaiken parantamisen on tultava sisältäpäin.

Karen päästi Harrietin käden irti ja otti syvän henkäyksen.

D: Tämä tapahtui siis toisessa ajassa. Ennen teidän aikaanne?

H: Siirtyykö se sukupolvelta toiselle?

K: Kanava täytyy avata. Kyky on olemassa. Tulee oppia avaamaan itsensä sille, minkä on oppinut. Keskittäkää energianne, tuokaa se esiin ja käyttäkää sitä muiden hyväksi.

D: Kyky ei siis koskaan katoa, kun sen on kerran omannut?

K: Ei. Se on aina olemassa kun se on kerran opittu, mutta se tulee kenties paljastaa.

D: Palauttaa?

K: Niin. Kenties sen päällä on monia eri asioita, monia eri kokemuksia, jotka peittävät sen alleen, joten se tulee noutaa pintaan. Mutta siellä se on aina odottamassa.

D: Tämä on mukava tietää.

En voinut vastustaa kiusausta ja kysyin: "Voitko ottaa minua kädestä ja katsoa näetkö mitään?" Karen otti käteni samalla tavalla kuin Harrietin käden aiemmin.

K: Näen hyvin kärsivällisen henkilön. Olet todella utelias. Rakastat tietoa tiedon itsensä vuoksi. Siellä oli... näen suuren avoimen rakennuksen, jossa on valtavasti kirjoja...

Sitten hän alkoi vapista ja heitti käteni äkillisesti pois.

D: Noh, mikä hätänä? (Hän vaikutti levottomalta.) Näitkö jotain mistä et pitänyt? (Ei vastausta) Olen pahoillani, en halunnut aiheuttaa sinulle tuskallaa oloa.

K: Sinun on etsittävä tietoa niiden vuoksi, jotka tuhosivat sen, minkä tunsit omaksesi.

D: Joku tuhosi tietoni, niinkö?

K: Sen tiedon, jota suojelit. Tämän vuoksi sinusta tuntuu, että täytyy etsiä kadotettua tietoa.

D: Mutta näitkö jotain häiritsevää? Mikä sai sinut levottomaksi?

K: Näin tulen!

D: Niinkö? Ymmärrän. En halua häiritä sinua enempää. Luuletko, että tämän vuoksi olen siis niin kiinnostunut näistä asioista?

K: Kyllä. Siitä on pitkälti kyse ja etsit sitä, minkä tunnet kadottaneesi ja haluat sen takaisin.

D: Mutta eihän uteliaisuudessa ole mitään pahaakaan? (Ei) Vain jos sitä hyödyn-tää johonkin pahaan. Eikö totta?

K: Se on totta, mutta sinun tulee tarkkailla alati niitä, jotka käyttävät anta-maasi tietoa varmistaaksesi, että he eivät käytä sitä väärällä ja vahingolli-sella tavalla.

D: Mutta aina ei ole tiedonjakamishetkellä mahdollista tietää, miten sitä tul-laan käyttämään. Eikö se riitä, jos teen sen oikealla tavalla ja toivon, että sitä käytetään oikein?

K: Voit luoda työsi ympärille suojauksen omalla energiallasi, jotta sitä ei voi käyttää tai kohdella väärin.

D: Toivon vain, että se palvelee tarkoitustaan ja toimii oikealla tavalla.

K: Ei tule toivoa, vaan uskoa. Toivossa ei ole voimaa eikä tenhoa, mutta uskossa on. *

H: Hyödynnätkö toiminnassasi lainkaan tähtien ja planeettojen tutkimuk-sia? Onko sellaisesta mitään hyötyä?

K: Tarkkailemme tähtien liikettä, sillä ne kertovat tulevasta, joka koskettaa kaikkia tällä planeetalla olevia.

H: Mikä on tärkein tähti?

K: Ei voi sanoa, että joku on toista tärkeämpi, koska kaikki riippuu siitä, mitä yrität vastaanottaa. Niiden energioita käytetään eri tarkoituksiin eikä voi sanoa, että yksi on tärkeämpi kuin muut.

H: Voitko kertoa mitkä tähdet ovat tärkeitä sinun energiasi kannalta? (Tau-ko) Onko tällainen mahdollista? (Hän alkoi hermostua.)

* Dolorekselta kysyttiin luennoilla hänen omista menneistä elämästään ja hän kertoi usein elämästään Aleksandriassa ja työskentelystä kirjastossa, joka poltettiin. Ymmärtääkseni hän oli yksi niistä henkilöistä, jotka huolehtivat kirjaston kääroistä. Hän ei kirjoittanut niihin tai tutkinut niitä, mutta etsi pyynnöstä niitä, joita tutkijat tai professorit hakivat. Hänen tehtävänsä oli suojella niitä. Roomalaisten syytettyä kirjaston tuleen, Dolores, tai hänen tuolloinen persoonansa, yritti pelastaa niin monta kääroä kuin saattoi ja kuoli sitä yrittäessään, joten tehtävä jäi kesken. Dolores on todennut, että tämän vuoksi hän yrittää nyt palauttaa tätä kadonnutta tietoa. Monet ovat kysyneet: "Täytyykö sinun kirjoittaa koko kirjasto uusiksi?" Doloreksella oli Venäjällä sessio nuoren miehen kanssa, joka oli myös Aleksandriassa palon aikaan. Hän tutki käärojä ja oli paikalla tulen syttyessä. Hänkin yritti pelastaa käärojä ja sai surmansa palavan kattopalkin iskeydyttyä hänen harteilleen. En tiedä löysikö Dolores muita siellä tuolloin olleita, mutta yhdenkin löytäminen on ällistyt-tävää.

D: Rauhoitu vain.

Yritin ottaa laukusta toista nauhaa. Jos aioimme jatkaa tähdistä keskustelemista, halusin sen nauhalle, koska nykyinen oli loppumassa. Mutta hän ei selvästikään halunnut keskustella aiheesta.

D: Haluan kiittää siitä, minkä olet meille kertonut. Voimmeko tulla silloin tällöin uudelleen puhumaan kanssasi?

K: Kerron minkä pystyn.

D: Okei. Kerrot vain sen minkä voit kertoa etkä sellaista mikä aiheuttaa sinulle ongelmia. Mekin vain etsimme tietoa ja haluamme käyttää sitä oikealla tavalla. Arvostan kovasti sitä, mitä olet kertonut meille. Nautimme keskustelusta. Kiitos.

H: Kiitos.

Karen oli pyytänyt meitä hankkimaan ohjeita energiaparantamiseen. Hän oli jälleen täynnä energiaa herätessään ja halusi ohjata sen jonnekin. Hän asetti kätensä meidän molempien aurakenttään ja yritti vapauttaa parantavaa energiaa. Saatoimme todella tuntea kihelmöinnin kehoissamme.

• • •

Harriet ei ollut kotona, joten seuraava sessio pidettiin tyttäreni Nancy'n luona. Pidin session kahdestaan Karenin kanssa. Session jälkeen kaduin sitä, että en ottanut ketään todistajaksi. Session tapahtumat ravis-telivat minua eikä mikään muu terapeuttikokemukseni ollut saanut minua niin tolaltani. Kohtasimme toisen entiteetin matkatessamme ajassa taakse-päin, jonka jälkeen siirsin hänet jälleen 700-luvulle ja sama druiditar astui esiin rauhallisessa kohtauksessa.

K: Kerään yrtejä. Niitä käytetään sairaiden parantamisessa.

D: Sitäkö sinä teet?

K: Sitäkin.

D: Tiedätkö mitä yrtejä käyttää? (Kyllä) Tiedätkö miten ne täytyy valmistella?

K: Kyllä. Osa syödään sellaisenaan raakana ja toiset täytyy hauduttaa käytettävään muotoon.

D: Tuntuu monimutkaiselta.

K: Täytyy vain olla huolellinen. Jotkut yrtit ovat hyödyksi vain tiettyinä annoksina, ja voivat olla tappavia liikaa käytettyinä tai liian vähän liotettuina.

D: *Annosmäärän kanssa täytyy siis olla tarkka. (Niin) Millaisia yrttejä ke-
räävät? Tiedätkö niiden nimet?*

K: Yönvarjoa ja ketunhuppua, myös hemlokkia ja lampaan kirousta * ja vastaavia.

D: *Olen kuullut, että jotkut niistä ovat myrkyllisiä.*

K: Niin. (Hän alkoi aivastaa.) Kukat kuolevat ilmassa.

D: *Totta, niistä lentää asioita ilmaan kun kuljet niiden läpi.*

K: (Köhien) Myös saniaisilla on... (etsii sanoja) hmm, asioita, jotka tulevat niiden takaa, siemenet. (Hän aivasti jälleen.)

Hän ei keksinyt sanaa itiöille, joita saniaiset levittävät ilmaan tai kasvien levittämälle siitepölylle. Tämä sai hänen kurkkunsa ja nenänsä ärtymään.

D: *Ne leijuvat ilmassa. (Niin) Tiedän monia yrttejä, mutten tiedä ovatko ne
sellaisia, joita käytät. Kuten salvia? Tiedätkö?*

K: En tunne sitä.

Hän aivasti ja yski. Annoin hänelle mielikuvia helpottaakseni fyysistä epä-
mukavuutta. "Se ei vaivaa sinua. Se on vain ilmassa olevissa asioissa eikä se
häiritse sinua lainkaan." Hän lakkasi yskimästä, joten kysyin lisää yrteistä.
"Tunnen myös rosmariinin ja timjamin."

K: En tunne niitä.

D: *Entä villialruuna?*

Kävin mielessäni läpi lähistölläni Ozark-vuorella kasvavia yrttejä.

K: Kuvaile sitä.

D: *Se kasvaa aivan maan pinnassa. Yleensä kasvilla on vain yksi valtavan
kokoinen lehti, joka on käden muotoinen, ja sillä on pieni pyöreä hedelmä, ja
se on lähinnä vihreä.*

K: Onko se myrkyllinen?

D: *En usko.*

K: En tunne sitä.

---

* *Lampaan kirous* on ilmeisesti sammakonputki.

Karen tunsi nämä kasvit, koska oli asunut alueella jo vuosia, mutta druidit-tarelle ne olivat näköjään tuntemattomia.

D: Ehkä se ei kasva siellä missä asut. Meillä on myös ginseng. (Hän kurtisti kulmiaan.) Pohdin vain käytätkö mitään sellaista yrttiä, jota me käytämme. Joitain yrttejä käytetään ruoanvalmistuksessa.

K: Minä kerään parantavia yrttejä.

D: Siinä on ero. Sitten on savikka.

K: Sen voi syödä. (Hän yski jälleen.)

Puutarhurit pitävät savikkaa rikkakasvina, mutta sen voi syödä ja sitä käytetään salaateissa meidän alueellamme. Hän oli siis oikeassa.

D: Kerroit, että syöt marjoja ja pähkinöitä.

K: Kyllä, ja hedelmiä. Myös joitain yrttejä, mutta lähinnä hedelmiä ja marjoja sekä pähkinöitä.

D: Mitä te syötte talvella?

K: Varastoituja syötäviä. Jotkut syövät erilaisia juurakoita ja... (Hän yski jälleen ja ryki kurkkuaan. Tarjosin jälleen mielikuvia.)

D: Monetkaan kasvit eivät kasva talvella ja on vaikea löytää syötävää.

K: Aina voi keittää kaarnaa, jos tilanne äityy oikein pahaksi.

D: Niinkö? Maistuuko se hyvälle?

K: (Naurua) Ei! Kitkerälle. Riippuu puusta. Jalavan kaarnaa voi käyttää myös joihinkin kehon ongelmiin.

D: Parantamiseen?

K: Kyllä. Tammen kaarna on aivan syötävää ja männyn myös, tai kuusen kaarnaakin voi syödä. Sillä pysyy hengissä, jos ei nirsoile maun kanssa.

D: Jos ei ole muuta saatavilla. Kuumennatteko koskaan mitään syötäväksi?

K: Emme juurikaan. Suurin osa ravinnosta syödään raakana luonnollisessa tilassaan, paitsi kaarnan kaltaiset asiat, jotka on pakko keittää. Monet hedelmät säilyvät pitkiäkin aikoja. Omena pysyy syötävänä varsin pitkään, jos sen vain pitää viileässä.

Hän alkoi yskiä jälleen, joten päätin siirtää häntä eteenpäin pois siitepölyn aiheuttamasta epämukavuudesta.

D: Vaikuttaa siltä, että tilanne aiheuttaa sinulle ongelmia, joten siirrytään eteenpäin. Jätämme tämän kohtauksen. Siirrytään seuraavaan tärkeään päi-

vään elämässäsi. 1, 2, 3. Mitä teet?

K: Olen seremoniassa. (Yskiminen loppui kuin seinään.)

D: Missä seremoniassa?

K: Valtiattaren.

D: Saarella? (Kyllä) Voitko kertoa siitä? (Tauko) Onko sinulla lupa kertoa? (Tauko) En halua, että joudut vuokseni hankaluuksiin. Onko se miellyttävä seremonia?

K: Kyllä. Olen askeleen lähempänä.

D: Tärkeä päivä siis. Miksi näitä askeleita kutsutaan? Onko niillä nimeä tai sijaintia?

K: Kyllä. On valtiatar-ylipapitar. Tämä on korkein tila. Sitten on papittaria ja sitten on odottajia, ja sitten on vielä alimpana olevia neitokaisia. Minusta tulee papitar. Ennen olin odottaja.

D: Onko teitä monia, jotka ovat saavuttaneet asemasi?

K: Ei. Lisäksi vain kaksi.

D: Se on siis kunnia-asema. Kuinka monta teitä on yhteensä?

K: Kolmisenkymmentä.

D: Ja vain yksi ylipapitar. Onko hän vanha?

K: En tiedä. Ikää on vaikea arvioida. Sanotaan, että valtiattaren voiman vuoksi ylipapitar on iätön. Kuolema voi koittaa ainoastaan, jos tämä suosio otetaan pois.

D: Sanoitko, että seremonioita on kuukausittain?

K: Toisinaan.

D: Kuinka monta päivää olette saarella?

K: Niin pitkään, että opimme asioita. Tällä kertaa olemme lähes koko kuukauden, koska on useita seremonioita, jotka tulee suorittaa. Myös kerättyjä yrttejä täytyy käsitellä. Meidän tulee tehdä se täällä missä olemme suojattuja.

D: Sanoit, että on henkilöitä, jotka yrittivät selvittää teidän salaisuuksianne.

K: Niin. He haluavat käyttää meitä niitä vastaan, joista eivät pidä, sillä he tietävät, että voimamme on suuri.

D: Olisi huono asia, jos tällaiset henkilöt voisivat käyttää voimaanne.

K: Se olisi hirmuteko. Meille opetetaan, että jos jäämme kiinni eikä ole muuta keinoa, meidän tulee tappaa itsemme, jotta kykyjämme ei käytetä hyväksi.

D: Luuletko, että he voisivat käyttää voimaa hyvään tarkoitukseen?

K: En. Kuinka jokin alhainen voisi oppia käyttämään jotain puhtaasti, jos hänessä itsessään ei ole muuta kuin alhaisuutta?

D: Mutta he eivät siis saisi teitä kielimään, vaikka joutuisittekin vangiksi.

K: Pelkäämme kenties sitä, että heillä olisi jonkinlainen aavistus siitä, mitä me olemme ja he voisivat käyttää tätä aavistusta meitä vastaan ja saada meidät ehkä jopa puhumaan. Emme voi ottaa tätä riskiä.

D: Voisitte aina huijata heitä. Eihän teidän tarvitse kertoa totuutta. He eivät ikipäivänä osaisi erottaa sitä valheesta.

K: Tämä on laki. Jos kiinnijäänyt ei tappaisi itseään, hänen piirinsä tappaisi hänet, koska hän olisi menettänyt heidän luottamuksensa.

D: Ymmärrän nyt miksi arkaitet kertoa joitain asioita. En ole kuitenkaan vihollinen. Tiedäthän sen? (Kyllä) Et kai ajattele, että vahingoittaisin sinua?

K: En, mutta miten selitän tämän muille, jos he kyseenalaistavat.

D: Ymmärrän. Emme siis ota tätä riskiä. Sinun ei tarvitse kertoa mitään mitä et halua kertoa. Voin tosin vakuuttaa, että minun kanssani keskusteleminen on täysin turvallista. Pysytkö vain kaukana sellaisista, jotka yrittävät vahingoittaa?

K: Kyllä. Niin kaukana kuin mahdollista.

D: Miltä he näyttävät? Miten voit erottaa heidät?

K: He ovat pitkiä ja heillä on outo vaatetus. He marssivat keihäiden kanssa. He ovat sotajoukko.

D: Asuvatko he jossain lähistöllä?

K: Emme ole nähneet ainuttakaan täällä, mutta sanotaan, että he ovat saapuneet jo päivän matkan päähän.

D: Mitä he tekevät?

K: Valtiattaren mukaan he tulivat valloittamaan.

D: Emme siis halua tällaisten henkilöiden tietävän salaisuuksianne.

Hän alkoi yskiä jälleen. Luulin, että lievittäisin sitä poistamalla hänet leijaillevan siitepölyn läheisyydestä.

D: Miksi yskit?

K: Se on jotain jota työstän... pois itsestäni. Se on... yritän selittää. Kun energioita käyttää parantamiseen, otat myös henkilöstä itseesi sen, mikä hänessä on. Ja olen vasta alkanut työstää sitä pois.

D: Tarkoitatko siis, että paransit toista ja otit itseesi osan siitä, mikä hänessä oli vialla? (Kyllä) Voiko parantamista toteuttaa ilman, että ottaisi sairautta itseensä?

K: Minua kehittyneemmällä on tällainen kyky, mutta olen syvästi empaattinen.

D: Ajattelin, että voisit kenties suojata itsesi sitä vastaan.

K: Lopulta, kyllä, mutta olen edelleen oppimisvaiheessa.

D: Tämä on sinulta hyvä teko, että olet valmis ottamaan sen itseesi, mutta se siis täytyy työstää pois. Ihmettelin vain sitä, miksi yskit.

Ajattelin, että olimme oppineet tästä tarpeeksi, joten siirsin hänet seuraavaan tärkeään päivään. Hänen ilmeistään saattoi päätellä, että jokin oli vialla.

K: Minut... lähetettiin parantamaan. (Hän vaikutti pelokkaalta.)

D: Missä olet?

K: Huoneessa... ja he ovat lukinneet oven!

D: Ketkä?

K: Täällä olevat. Se oli harhautus!

D: Niinkö? Hekö eivät siis ole oikeasti sairaita? (Eivät) Mutta luulit sen olevan turvallista?

Vastaaminen otti aikansa. Pelko oli silminnähtävää.

K: Se on pelkkä maja. Olemme olleet täällä aiemmin, ja... he *tappoivat!* He tappoivat täällä asuneet.

D: Ketkä ovat lukinneet oven?

K: He ovat... heidän täytyy olla muukalaisia. He keskustelevat. Voin kuulla heidät.

En tiennyt mitä hän koki, mutta hän oli epäilemättä peloissaan.

D: Mitä tulee tapahtumaan?

K: (Hänen äänensä oli jännittynyt.) Minun täytyy kuolla! En haluaisi, mutta *täytyy!*

D: Miksi? Mistä he keskustelevat?

K: En tiedä. En ymmärrä heitä. He käyttävät outoja sanoja.

Alkoi tapahtua jotain outoa, joka herätti huoleni. Hän hengitti syvään ja lakkasi puhumasta. Hän näytti olevan mukana jossain, mitä en ymmärtänyt. Hän asetti kätensä yhteen solar plexuksensa päälle sormet toisiaan koskettaen ja osoittaen ulospäin siten, että käsivarret lepäsivät solar plexuksen päällä, eli samaan asentoon, jonka hän oli näyttänyt aiemmin kuvaillessaan

miten ohjasi energiaa vihittäviin. Tällä kertaa se vaikutti erilaiselta. Kaikki ei ollut kunnossa. Hän oli aivan liian kiihkoissaan. Se sai oloni tukalaksi. Hän keskittyi johonkin voimakkaasti ja hengitys alkoi muuttua. Minulle syntyi tunne, että entiteetti teki jotain itselleen. Hän oli todennut, että hänen täytyisi tappaa itsensä. Olivatko druidit niin voimakkaita, että saattoivat hallita omaa elämäänsä ja kuolemaansa? En tiennyt enkä halunnut sitä selvittääkään. Sanotaan, että alitajunta suojaa henkilöä jopa hypnoosin syvätilassa eikä kohde ole koskaan vaarassa, mutta hänen tiukka keskittymisensä sekä henkityksensä vaihtelu tekivät minut levottomaksi. Pelkäsin, että druiditar saattaisi voimillaan epähuomiossa vahingoittaa nykyistä kehoa tuhotessaan 700-luvun elämänsä. Olisiko se mahdollista? En tiedä, mutta en halunnut ottaa sitä riskiä leikkimällä tuollaisen voiman kanssa. Viime viikolla hän oli ammentanut tästä entiteetistä suunnattoman energian. Ajattelin, että olisi turvallisinta poistaa hänet tilanteesta. Parempi katsoa kuin katua.

D: Okei. Lasken kolmeen ja voit poistua tästä tilanteesta ja tarkastella sitä ulkopuolisena. Tämä olisi helpompaa, vai mitä? (Ei vastausta) (Jankkasin) Olisiko tällainen helpompi vaihtoehto? (Kyllä) (Olin vihdoin murtanut hänen keskittymisensä.) Okei. Lasken kolmeen ja tilanne on ohi, jolloin voit tarkastella sitä ulkopuolisena. 1, 2, 3. Mitä ikinä tapahtuikaan, se on jo tapahtunut ja voit tarkastella sitä ilman emotionaalista mukanaoloa. Kerro siitä objektiivisesti.

Olin helpottunut kun hän laski kätensä ja hengitys tasaantui.

D: Voitko kertoa mitä tapahtui?

K: Päätin, että paras tapa tämän elämän päättämiseksi olisi vain yksinkertaisesti lakata toimimasta.

D: Oliko sinulla kyky tällaiseen? (Kyllä)

Tunsin kylmiä väreitä hänen mainitessaan "lakata toimimasta". Ajattelin toimineeni oikein poistaessani hänet tilanteesta. Mitään vahinkoa ei olisi ehkä tapahtunut, mutta uskoin, että oli liian riskialtista jatkaa sitä. Pysin aina luottamaan vaistoihini. Kohteen turvallisuus on lähtökohta. Olimme Karenin kanssa kaksin eikä minulla ollut Harrietin kokemusta tai neuvoja auttamassa. Tämä oli urani ainoa kokemus sellaisen tilanteen kohtaamisesta, joka säikäytti minut ja sai minut kyseenalaistamaan omat kykyni käsitellä tilannetta. Druidittarella on epäilemättä valtavat voimat ja olen tyyty-

väinen, että minun ei tarvinnut selvittää kuinka valtavia ne voivat olla. Rentouduin ja yritin palauttaa tyyneyteni nyt kun hän ei ollut enää vaarassa.

D: Luuletko, että kyse oli heistä, jotka yrittivät vahingoittaa teitä ja käyttää voimianne?

K: Kyllä.

D: Mutta et ymmärtänyt heidän kieltään. Miten he olisivat voineet saada sinut paljastamaan salaisuutesi?

K: Aluksi he puhuivat meidän kieltämme, joten he osaavat sitä, mutta en ymmärtänyt sanoja, joita he käyttivät keskenään.

D: Luuletko, että he olisivat yrittäneet saada sinut kertomaan asioita?

K: He olisivat yrittäneet. Poistin ongelman, koska halusin välttää epäonnistumisen mahdollisuuden.

D: Lakkasit vain toimimasta?

K: Niin. He olivat raivoissaan eivätkä voineet sietää ajatusta, että voiman saavuttamisen mahdollisuus oli viety heiltä. He etsivät asetta ja ajattelivat, että olin ilmeisesti myrkyttänyt itseni.

D: Sinulla ei ollut vaihtoehtoja.

K: En voinut kohdata ajatusta siitä, että murtuisin paineen alla, sillä en voisi sen jälkeen palata ystävieni ja valtiattaren luo. Ei ollut siis mitään mieltä jatkaa enää tätä olemassaoloa.

D: Toimit siis mielestäsi oikein. Muut ovat tehneet samoin. (Kyllä) Eli sinulla ei ollut vaihtoehtoja. Näetkö ystäviäsi?

K: Kyllä. He ovat seurassani.

D: Niinkö? Hienoa. Saat olla hetken heidän kanssaan. Joskus tapahtuu asioita joista emme pidä emmekä halua, mutta se ei ole hallinnassamme. Olit todella rohkea. Olit todella hyvä ihminen. Sinulla oli paljon tietoutta, etkä halunnut sitä vääriin käsiin.

K: Minun väkeni käyttää tietoutta pelkästään hyvään tarkoitukseen. Vannomme valan, että tämän voiman ei tule päätyä ahneiden tai pahantahtoisten käsiin, koska tämä tuhosi esi-isämme kauan sitten. Vannotamme tätä.

D: Niin. Sitä ei voida käyttää väärällä tavalla. Olet erittäin jalo ja hyvä henkilö.

Siirsin Karenin pois kohtauksesta ja sata vuotta taaksepäin. Hän astui kiertelevän minstrelin elämään, jota tarkastellaan toisessa luvussa. Aiempi kokemus ei jättänyt häneen mitään pysyviä oireita.